

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXII.

16. Junij. 16. Cal. Julij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45295

454 ANNI CISTERCIENS.

nam, Beatamque Trinitatem, quam non intelligo, credo: & fide teneo, quod non capio mente.

OMNIBUS

16. Junij. 16. Cal. Julij.

Obijt
anno
1246.

Christi
amore
saucia-
tur.

Silentio
studet.

& à B.
V. lau.
datur.

S LUTGARDIS, virgo Brabantina: cui cum parens amplissimam dotem, cambio in dies affluente augendam, destinavisset, neque connubium tibi displiceret; Christus sui sacratissimi Lateris vulnus tibi ostendens, cor tuum adeò sui amore sauciavit; ut jam duodecim annos nata, nuptijs tuis inhiantes, fugâ ad monasterium D. Catharinæ declinaveris; & eorundem deinde insidias non sinè miraculo, ac vaticinio de mox secuto temeratorum interitu, evaseris. Sacrato virginitatis velo sub legibus Benedictinis donata, ab omni quorumcunq; hominum alloquio te abstrahens, verba cum unico Patris æterni Verbo miscebas. Cùmq; non decissent æmulæ, quæ te singularitatis, brevè evanituræ suggillarent; ipsa Virginum Regina, non solum perseverantiæ te admonuit; sed etiam de quotidiano gratiæ divinæ augmento securam reddidit. Quin ineptarum sinistram

nistram de te opinionem prodigijs, in
 earum conspectu patratis, emendavit
 cùm te in festo Pentecostes modulan-
 tē hymnum, *Veni creator Spiritus*, ultra
 duos cubitos à terra elevatam; & aliàs
 tempore Vigiliarum, immensi lumi-
 nis jubare rutilantem viderunt. Ver-
 num ætatis tuæ tempus hi radij illu-
 strabant. Postquam verò Sol Justitiæ
 te æstiva sui amoris flamma incendit;
 planè, sinè fabularum commento, So-
 lem esse in Virgine, manifestum erat.
 Unde, cùm divinitatem quandam spi-
 rarent omnia, quæ à te fiebant, solo
 manuum tactu, aut salivâ (quam mo-
 niales, te non observante, ex humo
 studiosè colligebant) omni morborum
 generi medebaris. Sed quàm utile alijs
 tam grave tibi fuit hoc morbos sanan-
 di donum: quòd accurrens ad petenda
 beneficia multitudo, te à gustu inter-
 næ dulcedinis importunè avocaret. Id
 ergo in alium favorem converti à dile-
 cto flagitasti: qui in vota tua pronus,
 mysticos psalmorum sensus tibi ape-
 ruit: ita ut non solùm intellectu cape-
 res, quod verba sonant, sed etiam vati-
 ciniorum arcana, quæ ore Regij vatis
 Spiritus Divinus olim effuderat. Ani-
 madvertebas non fatigari, sed ad ma-
 jora semper munera provocari libera-
 lissimam

*Subli-
 mis in
 aère
 pendet:*

*Mira-
 cula
 patrat.*

*Psal-
 morum
 intelli-
 gentiã
 dona-
 tur.*

lissimam Sponsi manum: qui cùm jam ultrò promitteret, te, quidquid rogaris, accepturam; nec enim esse, quod ipse tibi aut nollet, aut non posset largiri: Cor ejus Divinum, ausu simplicissimo petijsti. Illo autem tuum sibi vicissim vendicante; lis felicissimâ utriusque cordis permutatione dirempta est.

*Cor suū
cum Fe-
su per-
mutat.*

Ex quo tempore nulla unquam cogitatio, quæ non cœlo digna esset, ne à longè quidem animum tuum pulsavit.

Verùm quomodo cor illud Divinum in te viveret, sanguine (ut cordis est indoles) non nisi suo nutriendum? Hic iterum rarâ felicitate experta es, non defuisse cordi suo, qui non defuit tibi.

*Ex La-
tere Fe-
su san-
guinem
bibit,*

Nam cùm aliquando ad decantandas noctu divinas laudes properares, in officio Ecclesiæ te excepit in sua Cruce suspensus Servator: qui dextro brachio te suaviter amplexus, os tuum Vulneri pectorali admotum, verè torrente voluptatis, pretiosissimi cruoris sui, inebriavit.

*prodēte
corpore
mira-
culum.*

Nec ignota esse poterat, licet solertissimè celares, nobilis hæc inun-datio sacri amoris: spiritus enim, ex ore tuo emissus, balsami odorem, & humoritidem inde profluens, mellis plusquam humanum saporem spirabat. Quamvis autem omnium scientiarum thesauri in corde tuo, utpote jam sortem

sortem mortalium supergresso, essent
 reconditi: eosdem tamen ad sublimius
 lumen elevatura DE I Sapientia, ad te
 misit dilectum suum Joannem: quem
 in forma rutilantis aquilæ vidisti ad
 te pervolantem, tanto splendore pen-
 narum illustrem; ut radios in omnem
 latè terrarum orbem diffundere vide-
 retur. Is ore suo ad tuum admoto, ve-
 rè *eloquium ignitum vehementer* pectori
 tuo instillavit. Deinceps enim homi-
 nes eruditione clarissimi sublimitatem
 sermonis tui obstupescentes, nulli hu-
 mano intellectui pervia Divinitatis ar-
 cana ex te cognoscebant. Sæviente Al-
 bigensium hæresi, ad placandam Nu-
 minis iram, suadente Misericordiarum
 Matre, septenne jejunium in pane &
 zytho suscepisti: non admittente ven-
 triculo quidquam alterius cibi, licèt ju-
 bente obedientia sumere tentares. Ac-
 cidit per abstinentiæ illius pœnalis di-
 es prodigium, cui simile nulli, quan-
 tum mihi constat, annales prodidere.
 Optimus erat subinde corporis tui ha-
 bitus, non secus, ac si lautissima men-
 sa fuisset apposita. Quæ res eo tantum
 die in te fuit observata, quo è sorori-
 bus aliqua ob infirmitatem melius in
 cibo potuq; est habita. Sic dum te at-
 terebant mundi scelera, alebant alio-

*Celestis
 theolo-
 gia illi
 infun-
 ditur.*

*Septem
 annorū
 jejunium
 suscipit*

*refecta
 interim
 admi-
 rabili
 prodigi-
 o.*

rum beneficia, & esurie exhausta membra saginabat charitas extra naturalem (ut loquuntur philosophi) suæ activitatis sphaeram. Irretitus erat celebrer.

Alijs à rimus ea tempestate Jacobus de Vitri-
Deo do- aco (cui donum dicendi pro suggestu
na, licet impetraveras) periculosis, nondum ta-
ignaris men vitiosis amoribus: quos ut ex ejus
exorat. etiam nolentis corde DEUS expelle-
ret, precibus importunis obtinuit:
prout ipse postmodum hunc extraor-
dinariæ benevolentiae favorem, grati
animi ergo, posteritati admirandum,

Orantis scripto testatus est. In oratione priva-
digiti ta adeò Divini amoris igne exæstuarè
stillant solebas; ut digiti copiosas olei guttas
oleum stillarent, salutare illis, qui in morbo-
medici, rum medelam eas adhibebant. Moris
nale. antiqui fuerat, ut post certum anno-
rum à tyrocinio numerum moniales
publico ritu ab Episcopo consecraren-
tur. Quam cæremoniam cum tibi unà

Aurea cum alijs facer Antistes impenderet,
corona visus est imponere tibi corollam auro
illi di- fulgidam, dum reliquorum capita ser-
vinis to, ex cingulis lineis contexto ornaret.
imponi- Cantantis in choro tam amabilis vox
tur. erat; ut omnium corda ad miram de-
votionem incenderet: modulatore ni-
mirum utebaris Agno cœlesti; qui non
rarò conspectus est sub psalmodia in
humeris

humeris tuis quiescere. Anno ætatis
 vigesimo quarto in Abbatissam electa,
 tam graviter sub onere illo genuisti; *Transit*
 ut post paucos menses, probante con- *ad Ci-*
 siliam ac dirigente Servatore, clande- *steri-*
 stinè (ne scilicet filiarum lacrymæ cor *onsar:*
 abiturientis expugnarent) ad Aquiti-
 ense Cisterciensis Ordinis monasteri-
 um recesseris: dolore quidem incredi-
 bili illarum, quas deseruisti, sed nullo
 damno: precibus enim tuis (quibus a-
 pud D. E. U. M. omnia poteras) eisdem
 ita providisti; ut & Matrem tibi succe-
 dere dignam, & admirabile bonorum
 omnium augmentum nactæ fuerint. *gratiss*
 Gratulabatur intereà, ac summopere *lante*
 laudabat Regina cœlitum, quòd Insti- *Deipa-*
 tutum Cisterciense, singulariter sibi di- *ra.*
 lectum, fueris amplexa. In eodem te
 proposito confirmabant, quotidiana
 Angelorum præsentia, & infinita alia
 prodigia: quæ omnia recensere, nimis
 foret prolixitatis. Sic felicem animum
 unicus timor angebat; ne scilicet ad re- *Præpa-*
 gendi curas te obedientia denuò com- *ni times*
 pelleret: id quippe plura Galliæ mona-
 steria expetebant: hanc tamen tristiti- *Et obi-*
 am sustulit cœlitus impetrata linguæ *cem pa-*
 gallicæ imperitia; intra annos quadra- *nit.*
 ginta vix totidem verba capiens. Fatis
 ea tempestate raptus Innocentius III.

tristi habitu se tibi spectandum dedit.
Juvat animas in Purgatorio. At paucis inde diebus elapsis lætior redijt: postquam nempe orationum tuarum ariete, vectes ergastuli piacularis ferreos confregisti. Eâdem machinâ plurimis clausos cœlorum fores referavisti. Quin & ipse serpens antiquus, cùm tua illum innocentia longè à te abarceret, victorias tuas sensit in alijs. *Demoni imperat.* Illudebat tenebrarum ille princeps, lucis angelum mentitus, cuidam moniali: quo per spiritum cognito, nequissimum hospitem non tantùm in exilium relegâsti, sed eo etiam pro cursore usa, B. Simonem Conversum ex Alna pro eâdem afflictâ preces fundentem, accersisti: cum quo junctis devotionis viribus effecisti, ut illa virgo, ab uno extremo ad alterum (*Nec enim ad sapientia caduca placita adstringuntur Instuentia cœlestes*) felici transitu, deinceps Angeli divino lumine clari consortio gavisa fuerit. *Anhelat ad martyrium.* Imparia erant excelso animo tuo hæc, quantumcunque sublimia virtutis supernæ dona; quamdiu non dabatur occasio, quâ dilecto tuo Sponso Sanguinum, parem amoris vicem rependeres. Itaque crescebat in dies desiderium sustinendi Martyrij: nec desijt augeri; donec ruptâ intelligentiorum majori venâ, effuso undequaq; cruore

cruore vestimenta à vertice ad calcem
 usque immaduerint. Ex quo dolore *S. Ag-*
 languentem consolatus est, suis quoq; *netis*
 stigmatis rubescens, Amator tuus, pol *marty-*
 licitus; te ex his rosis texuisse tibi coro- *rium*
 nam, quali nunc in cœlo *S. Agnes tri-*
 umpharet. Nec stetit ille sanguinis tor- *sustinet*
 rens; toties corpus rubeo colore tinge- *Passio-*
 re solitus, quoties Dominica Passio ti- *nem*
 bi meditationis erat materia: capillis *Christi*
 quoque eundem colorem referentibus. *medita-*
 De quibus cùm cincinnus clam te, per *ta, san-*
 vim contemplationis absorptâ, fuisset *guine*
 abscissus, tam diu rubicundus apparu- *perfun-*
 it, donec statuta horarum partitio te *ditur.*
 ad alias functiones avocaverit: rede-
 untibus illico in nativum colorem cri-
 nibus. Porrò pro communi orbis salu-
 te injunctum cœlitùs septennalis jeju- *Ab An-*
 nij supplicium, eâ, quâ priùs, mentis *gelis ad*
 alacritate suscepisti: quo vires tuas ni- *S. Com-*
 miùm attenuante, ad Epulum Divi- *muni-*
 num à duobus cœlestibus ephebis, co- *nè du-*
 mitante Virginea Matre, deduci con- *citur.*
 specta es. Fuerit sanè corpus infirmum
 ac languidum; sed incolume experie-
 bantur, qui ex tota Brabantia quotidie
 Aquiriam petebant, & à quacunque,
 seu animi seu corporis ægritudine, tuo
 auxilio liberabantur. Quæ tamen tam
 mirabili modo peragebas; ut ne mo-

462 ANNI CISTERCIENS.

Oculis
orbatur.

mento unico mens ab unione Divina
abstraheretur. Imò cum perennes pro-
mundi sceleribus lacrymæ usum oculo-
rum aliquot ante obitum annis cor-
rupissent, nihil hebetato interiore vi-
su, ad cœlorum altissima, & intimos
aliorum cordium recessus penetrabas.

Tria à
Christo
ei ante
mortem
injun-
guntur

Sub idem tempus tria tibi præstanda
Christus demandavit: Ut nempe toti-
us orbis nomine Æterno Patri, pro ef-
fusis in suas Creaturas beneficijs grati-
as referres: Inde, ut peccantibus veni-
am à Divina misericordia exorares: ac

denique, cum felix ad patriam transi-
tus vicinus sit, ut seposito mœrore,
cor tuum cœlestibus gaudijs immer-
gens, futuræ te gloriæ præparares. Qui-
bus fidelissimè expletus, inter lætissi-
mos Angelorum cantus ad thalamum
amantissimi Sponsi conscendisti. San-
ctitatis tuæ verè mirabilis memoria
hodie dum conservant innumera pro-
digia, quæ in supplices è glorioso tu-
mulo diffundis. *Nunquam despondet sa-
luti recuperanda spes ager, quamdiu à*

Mira-
culis
hodie
clara.

Spes sa-
lutis.

*medicis non denegantur remedia. Hac ego
fiducia tibi gemitus meos exhibeo. Nihil
tibi in æternis de genti denegavit Deus; mi-
nus denegabit jam in cœlis gloriose: præ-
sertim si more consueto pro peccatoribus o-
rans petieris. animæ meæ misere saluem.*

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 83. in Cant.

Docuimus, omnem animam, licet o-
neratam vitijs, peccatis irretitam,
deputatam cum his, qui inferno sunt:
banc in sese posse advertere; non mo-
do unde respirare in spem veniæ, in
spem misericordiae queat; sed etiam
unde aspirare audeat ad nuptias Ver-
bi, cum Deo inire fœdus societatis
non trepidet.

Poeni-
tentis
fiducia
erga
DEUM

17. Junij. 15. Cal. Julij.

B FERDINANDE, Princeps Lusitaniæ, & sacrae militiæ Avisiensis, anno
sub Instituto Cisterciensi, Magister generalis: qui à Mahumetanis per insidias
in Africa captus; post multas contumelias & ærumnas animo, qui regium
Christianumque Heroem decebat, superatas, in squalido carcere vitæ simul
& longo martyrio finem imposuisti.
Corpus in capsâ lignea è mœnibus suspensum, cœlestis per noctem splendor,
aliâque prodigia illustrârunt. Etiam meum vitæ cursum aliquando capsâ
lignea claudet: in quam si me piâ novissimorum